

Hầu như ai cũng mê tiển bạc, nhà cao cửa rộng. Đa phần chúng sinh mải lao vào ăn ngon, uống sảng cho thỏa thuê. Ai ai cũng muốn mình mặc đẹp, mang nhiều đồ trang sức.

Ngay cả nòi người nầy muốn công danh, sự nghiệp, muốn mình nổi tiếng và thành trung tâm của vũ trụ. Nhưng liệu những thứ này có mang lại hạnh phúc thực sự cho mình chúng ta!

Nhu cầu của con người thật lớn. Lòng tham như túi không đáy. Xà sao nay vẫn vậy!

Hier được c người này của loài người, một ngày nọ có một vị thần hiện ra như người nông dân thật thà chết phác, quanh năm chỉ biết lo làm ăn và có một gia đình rất hạnh phúc bình yên chuyên tin cho đức vua 4 viên ngọc quý.

Bốn viên ngọc có 4 chức năng kỳ diệu.

Viên thứ nhất mang lại cho người chủ những thức ăn ngon lành, những đồ uống tuyệt hảo. Chủ chỉ cần nói ra muốn của mình là lập tức các đồ ăn thức uống xuất hiện. Mà các món này ngon đến đâu dù đồ ăn đồ uống tuyệt nhất thế gian cũng không thể nào sánh được.

Viên thứ hai mang đến cho chủ nhân của nó quần áo, giày dép, xe cộ, nhà là, gấm vóc, đồ trang sức quý hiếm, đẹp vô cùng. Chủ chỉ cần nghĩ đến món đồ nào là đồ đó xuất hiện ngay lập tức. Không cần xe máy @ hay son phấn thì những hàng, quần áo hoa Pháp, đồ thời trang Ý, áo da Tây Ban Nha,...

Viên thứ ba cung cấp cho người sở hữu các loại vũ khí mạnh, những thiết bị để chinh phục thiên hạ tuyệt vời nhất. Người phi nhanh. Cung tên hào hùng. Lưỡi gươm bén sắc. Máy bay, tàu lượn trên không và dùi cui bắn. Không cần các thiết bị chiến đấu thì người chủ của chúng có bao giờ.

Viên thứ 4 mang đến cho ai nắm giữ nó tiền bạc, của cải. Muốn bao nhiêu có bấy nhiêu. Không cần lao động. Không cần đổ mồ hôi. Không cần suy nghĩ.

Nhà vua rất bất ngờ và sung sướng khi nhận được 4 viên ngọc quý này. Ngài cũng rất vui vì được hình của ngọc quý nông dân nghèo, được biết là sự thất bại. Nhà vua nghĩ, nếu vua thất bại mà đưa 4 viên này vào tay 1 ngọc quý khác, chắc chắn họ sẽ thất bại luôn. Ít nhất cũng gian dối cho mình 1-2 viên. Vì có ai biết được đâu!

Suy nghĩ trong giây lát, nhà vua quyết định tặng cho ngọc quý nông dân chết phác có cuộc sống an lạc này 1 viên. Bác ta được quyền chọn bất cứ viên nào bác muốn.

Bất ngờ trước quyết định của nhà vua, bác nông dân xin phép vua bàn với gia đình để xem sẽ nhận viên nào trong 4 viên kia.

Ở cung vua, bác nông dân thật giản dị và bình an của chúng ta trở về nhà. Bác triu tập mọi người cùng gia đình để bàn xem nên nhận viên nào.

Bà vợ lên tiếng đầu tiên. Bà nói rằng vì cần ăn uống rất quan trọng. Cần phải ăn và ăn ngon. Bao năm nay bà nấu ăn vất vả phải vất vả ở nhà, giờ có viên ngọc quý của nhà vua thì tha hồ mà ăn. Ăn và chơi. Chơi rồi lại ăn. Mà ăn ngon thì còn gì sướng hơn trên thế gian này! Bà tiếp tục nói rằng của nhà vua nay sẽ có cái gì ăn ngon ngọt kia và họ sẽ không thất bại.

Lũ con gái thì không chịu. Chúng nhao nhao phản đối. Các cô gái cho rằng ăn không bằng diện. Họ cần quần áo sang trọng, xe ngựa, quần áo mới mẻ, giày dép xinh xắn mà lũ bà không ai có. Chúng cho rằng nếu có viên ngọc này trong tay, mỗi ngày mỗi cô sẽ dùng 1 bộ quần áo mới, đi 1 con xe ngựa, trang điểm đẹp với các loại mỹ phẩm cho đẹp và đeo trên ngón tay - tất cả đến chân - phải là rất quý, hiếm và của số người trên thế gian này.

Đám con trai lại không chịu bởi chúng cần tiền hi vọng quyên góp, uy thế. Để vì chúng quyên góp rất quan trọng. Chúng muốn biết nên bỏ tiền nào, thế gian này không có. Chúng muốn chinh chiến và

chiếm lĩnh. Chúng muốn làm chủ thiên hạ và ai ai cũng biết đến chúng, bá chủ chúng.

Cậu út thì muốn có cái. Thấy đám bọn con nhà giàu lắm tiền, tiêu thoải mái mà cậu thèm. Bao năm nay cậu toàn than vãn rằng hạnh phúc đời làm gì, bình an đời làm chi khi không có tiền xài thoải mái. Cậu là út nên phải làm việc vất vả, hỗ trợ các anh chị và bố mẹ. Mà tiền thì có ít. Cậu cần có cái, tiền bạc.

Và thế là cả nhà cãi nhau. Ai cũng tranh đua chứng minh rằng mình là đúng, rằng bác nông dân phúc hậu, an lạc cả chúng ta phải chọn viên ngọc theo ý cả nhà.

Bốn phe không bên nào nhường nhịn bên nào.

Chiến tranh bắt đầu xảy ra. Bắt đầu từ sự đe dọa của lũ con trai. Chúng nói nếu bố không chọn viên thứ 3, chúng sẽ sát, sẽ kết liễu đời mình. Và dĩ nhiên chúng không để cho ai yên. Ngay lập tức tuyên bố, nếu không lấy viên số 1 sẽ ly dị. Ít nhất, nếu không đồng ý ngay, thì ngay lúc này sẽ ly thân. Đám con gái thì dọa sẽ bỏ nhà đi bỏ đời, quyết phá đời mình. Cậu út thì nói nếu bố không nhận viên số 4 sẽ mua bom và cho nòng tung cả nhà, để cả nhà cùng chết. Thà tất cả cùng chết còn hơn không có trong tay viên thứ 4.

Đúng hẹn, đến ngày thứ 10, bác nông dân tìm đến cung vua. Nhà vua vui mừng mời trà và tiếp chuyện bác, đồng thời sai mang 4 viên ngọc quý ra để bác nông dân lựa chọn theo ý muốn. Tuy nhiên bác nông dân an lạc và hạnh phúc cả chúng ta xin phép nhà vua không nhận viên nào. Nhà vua quá đỗi ngạc nhiên!

Bác nông dân nhàn nhàn và thoải mái thích rằng trên đời này không có gì quý bằng sự bình an, bằng hạnh phúc. Bao năm nay nhà bác nghèo khổ thiếu thốn hạnh phúc. Vì chúng con cái yêu thương nhau. Có gì ăn đó. Ai cũng chăm chỉ làm lụng. Nhờ vậy và niềm vui luôn thường trực trong mỗi thành viên gia đình bác.

Cả nhà bác luôn sống trong chánh niệm. Đã vậy lại thường xuyên giúp người, cậu không khó, chăm sóc lắng nghe bố mẹ. Bác cho biết sau khi biết tin được nhà vua ban phúc lành – nhận 1 trong 4 viên ngọc quý, suốt 10 ngày qua nhà bác trở thành nơi bắt đầu, không còn chút bình

Bạn viên ngọc quý chết ngất !

Viết bởi Administrator

an. Bác nhỡ thấy cuộc sống viên ngọc hạnh phúc và an lạc đã bỏ thay bằng đau khổ trên gian khổ chỉ ngày!

Bạn viên ngọc tốt quý mà thành họa. Chết có ngọc trong tay, chết mãi bàn xem viên ngọc nào mà đã tạo ra bao viên ngọc phẫn nộ, bao tranh cãi, thậm chí có đe dọa đến tính mạng không chỉ của một người. Ăn ngon để làm gì! Mặc đẹp để làm gì! Công danh, tiền bạc, thậm chí là làm gì! Tiền nhiều, chết là làm gì! Khi bình an, 2 chữ bình an không có.

Chúng sinh lao vào kiếm 4 viên ngọc. Nhiều kẻ bắt chước có ngọc. Mà có khi cũng chết ngất. Họ đánh mất cuộc sống tâm. Làm bao điều xấu, phi đạo đức. Để rồi cuối đời nghĩ lại mới kịp ân hận. Đây là còn may nếu trước khi chết biết ăn năn hối lỗi, sám hối và quay về. Nếu không ôm theo cái nghiệp ác theo mình bao nhiêu kiếp nữa.

Người nông dân nghèo không cần 4 viên ngọc quý kia. Bởi bác đã có sẵn viên kim cương trong mình – trí tuệ. Chính trí tuệ soi sáng đường cho bác, làm cho bác hạnh phúc và có an lạc. Còn bạn, bạn muốn gì?

Thiền Sư Nguyễn Mạnh Hùng